

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelte.

Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) er modtaget et Andragende fra Bestyrelserne for „Københavns Grundejerforening“ og „Frederiksberg Grundejerforening“ angaaende Gennemførelsen af visse Ændringer i det Rigsdagen forelagte Lovforslag om en almindelig Vurdering til Ejendoms skyld m. v.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet det angaaende nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

**Finansministeren (Brandes):** Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Laan til Byggeforeninger. Dette Lovforslag svarer til de Lovforslag, der tidligere har været fremlagte i det høje Ting og er blevet ophøjet til Lov, og hvis Titel var Forslag til Lov om Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl. Jeg har tilladt mig at forandre Titelen foruden at gøre andre Ændringer i den gældende Lov. Jeg finder ikke Titelen paa den gældende Lov ganske heldig, idet Udtrykket „Arbejdere m. fl.“ kan misforstaas, idet den ikke er tilstrækkeligt oplysende. Jeg har tilladt mig at kalde det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte: Forslag til Lov om Laan til Byggeforeninger, fordi de tidligere Love bestaaende har været anvendte paa den Maade, at der af Stats-Laanefonden er givet Laan til Byggeforeninger. Lovene har imidlertid ogsaa indeholdt den Bestemmelse, at der kunde gives Laan til Kommuner, der vilde anvende Laanene til Opførelse af saadanne Boliger, som omhandles i Lovene. Imidlertid har Kommunerne ikke gjort noget Krav gældende overfor Stats-Laanefonden om saadanne Laan. Der har i de 5 Aar, hvori den nugældende Lov har været gældende, ikke af nogen Kommune været fremsat Ønske om at blive delagtig i saadanne Laan, og i de Aar, vi har haft disse Love — den ældste skriver sig, saa vidt jeg erindrer, fra 1887 —, har, saa vidt jeg har kunnet faa Oplysning derom, kun een Gang en Kommune ønsket et saadant Laan. Derimod har be-

standig Byggeforeninger ønsket dem, og jeg har da ment, det var hensigtsmæssigt at indrette Betegnelsen af Loven derefter og altsaa have en Lov om Laan til Byggeforeninger. Men saadanne Byggeforeninger kan jo ikke faa Laan undtagen paa en Kommunes Anbefaling.

I Lovforslagets § 1 er der fastsat, at disse Laan skal gives til Opførelse af „billige og sunde“ Boliger. Der stod tidligere „gode og sunde“ Boliger. Jeg finder disse to Tillægsord enstydige og har ment, det var rimeligere at sætte „billige og sunde“ Boliger. Det er jo ikke mindst Billigheden, det kommer an paa. Det skulde altsaa være „til Opførelse af billige og sunde Boliger for ubemidlede Personer af Arbejderklassen og økonomisk ligestillede saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere, næringsdrivende, Tjenestemænd og lignende“. Jeg har anvendt disse Udtryk, fordi de findes i det forelagte Sygekasselovforslag, hvor de er kommet ind fra den Betænkning, som i Fjor fremkom fra det om Sygekasselovforslaget her i Tinget nedsatte Udvalg. Man enedes der om en saadan Betegnelse for de Personer, der kunde blive Medlemmer af de understøttede Sygekasser, og jeg har troet det rigtigt at angive, at det netop er de samme Personer, der kan være Tale om ved Opførelsen af Boliger, hvortil der gives Statslaan. Jeg har ikke tænkt mig, at dette skulde kunne støde paa Modstand fra nogen Side i dette høje Ting.

I § 2 er der foretaget væsentlige Ændringer fra det nugældende. Den gældende Lov gaar ud paa, at der skal kunne ydes Statslaan til en Rente af 3 pCt., men det vil neppe overraske nogen, at jeg har tilladt mig at foreslaa, at Renten forhøjes til 4 pCt. Det er nemlig noget, Tiden saa at sige fører med sig, og saa vidt jeg har forstaaet af det høje Tings tidligere Forhandlinger om lignende Emner, vil man heller ikke her have noget at indvende derimod. Men samtidig er der ogsaa ydet de laantagende en Begunstigelse. Saaledes som Loven i dette Øjeblik er, gælder der den Regel, at der skal kunne laanes indtil  $\frac{1}{3}$  af den Værdi, hvortil Pantet er ansat ved en af Finansministeren godkendt Vurdering. Jeg er gaaet op til  $\frac{4}{5}$  af Vurderingssummen og mener, at dette er forsvarligt. Det gælder om at skaffe saadanne Byggeforeninger og de Personer, som de tager sig af, det billigste og størst mulige Laan, og jeg ser ikke, der er nogen Risiko for Staten ved i dette Tilfælde at gaa op til